

M A G Y A R K U R I R.

Bécs, Pénteken, Július 23dikán, 1824.

Limának és Callaónak a' Royalisták által lett elfoglaltatásáról a' tudósítás bízonyosodott. A' mint Bolívar meghalotta volna hogy Callaóban a' fekete seregek feltámadtak, 's azzal a' kastély a' Spanyoloknak általadatott, Limából a' Peruiakhoz következő Proclamatiót intézett: „Peruiak! A' Perui constitutiós Congressus engemet éppen most azzal tisztelt-meg, hogy határtalan bizodalmanak bízonyítása végett, a' gyűlésnek végződésével reám fő Dictátorságot bízott. Peruiak! Országotok iszonyú környúlallások között vagyon. Ezt ti magatok is tudjátok, de azért a' köztársaság felől nem kell kétségbe esnetek. Meglehet ugyan hogy utolsó vonaglásaiban vagyon; de még meg nem holt. A' Columbiái Armada még sértetlen, és győzhetetlen; 10,000 emberünk érkezik rövid időn Columbiából. Kívánhattok e többet? Peruiak! Mi öt hónap alatt, öt ütközetet vesztettünk; hanem még mind olly karban vagyunk, hogy másfél millió ellenséggel tizennégy millio Amerikaikat állíthatunk szembe, kik benneteket fegyverekkel oltalmazzanak. La Plata, Chili, Mexico, és Columbia velünk vagynak. Az igazságos ügy nemkülönben részünkön vagyon, 's ha ez vezérel bennünket, lehetetlen hogy az Ég győzedelmet ne adjon. Peruiak! legyetek békességestűréssel, 's helyeztessétek teljes reménységteket fegyverviselőjinkben, kik nem a' vak szerencsében bizakodnak a' hadviselésben, mint szoktak a' Spanyolok. A' mi katonájink nemes szívvel bírnak, 's a' csata' mezeje rövid időn meg fogja mutatni, kinek fog

jutni Peru, vallyon a' vak szerencse gyermekeinek e avvagy a' hadbeli dicsőség valóságos fíjainak. Lima, Febr. 13d 1824. Bolívar.

Később, midőn Bolívar Límát is odahagyta, 's Truxillóba vonult vissza, Mártz. 11d újra ezen Proclamatiót bocsátotta közre: „Peruiak! Az Armada' szerencsétlensége, 's a' hazát gyilkoló szakadások, olly szomorú állapotra juttaták Perut, hogy Dictátornak tyrannusi hatalmában keresné menedékét. Ezen gyűlöletes hívatalt a' Congressus én reám bízta, 's azt magamtól el nem háríthattam a' nélkül hogy Columbiát és Perut meg ne sérteném, melyeket az igazságnak, szabadságnak és nemzeti hasznoknak kötelei kapcsolnak egymáshoz. Inkább Peruba sem kelle volna mennem, 's hagyta volna inkább veszni benneteket, minthogy a' gyűlöletes Dictatori titulust vállaljam-el; hanem Columbia veszedelemben forgott, 's nekem nem lehetett késnem. Peruiak! A' ti fő tisztviselőjitek, a' ti belső ellenségeitek, rágalmasokkal illeték Columbiát, annak derék hadviselőjít és engemet. Azt mondják, hogy az a' szándékunk, hogy jussaitokat, határotoakat, és függetlenségteket bitangoljuk. Ezennel jelentem néktek Columbiának nevében, 's a' megszabadító Armadának esküvése mellett, hogy a' nekem adatott hatalmat csak addig fogom viselni, míg ti a' győzedelemre elkészülhettek, hogy midőn az Armada odahagyja a' most megszállott tartományokat, ti tulajdon törvényeiteknel fogva, 's önnön felsőségeitek által igazgattassatok, Constitutiótok értel-

me szerint. Peruiak! A' csata' mezején, melly a' mi katonáink vitézségeknek, és a' ti szabadságtok diadalmanak tanúja fog lenni, ezen dicsőséges csata-mezőn fogom én letenni a' Dictatorságot, 's onnan, mi-nekutána a' ti szabadságtokat megnyer-tük, visszatérek hadviselő társaimmal együtt Columbiába a' nélkül hogy Peru-ból csak egy morzsát is magammal vinnék. Truxillo, Mártz. 11d 1824. Bolívar.

Az El Colombiano Caracási Ujságban Május' 5d következő czikkely találatik: „Allhatatlan Politicusaink kétségkívül vi-gyázatlansággal fognak bennünket vádolni, hogy azon titkokat fedező fátyolt, melly, ezen szorongató környülállások, között Pe-ruban minden lépéseinket fedi, feltakarni merészeli; hanem mi azt tartjuk, hogy valósággal kötelességünket teljesítjük mint becsületes tudósítók, a' midőn a' köz vé-lekedésnek, 's szabad intézeteinknek meg-adjuk azon tiszteletet, mellytől mások, a' felelet terhétől félvén, megijednek. Bogotai Ujságaink Mártz. 14dikéig terjednek; de, a' mi előttünk különösnek látszik, megmagyarázhatatlan halgatással viseltet-nek a' Liberatornak és az ő seregeinek Purui hadi munkálódásaik iránt, 's ben-nünket csupán a' Dec. közepéig történt dolgokról tudósítanak. De mind e' mel-lett, ha Bogotából nem is, vettünk mi más helyekről afféle tudósításokat, mel-lyekre építhetünk. Az Ejszak-amerikai Ujságok már darab idő olta, a' Puerto-Ricóiak pedig mostanában megírták azon dolgokat, mellyekről a' mi Ujságaink szánt-szándékkal halgatnak. Az említett kútfők-ből tudjuk, hogy a' Peruiak az egész tá-borozásban szerencsétlenek valának; hogy a' Szanta-Cruz Armadája egészen semmivé tétetett, 's ennek következésében Cante-rae Felső-Perunak teljes birtokában va-gyon; egy szóval hogy Peru egyedül a' Columbianai seregekben és segéd-kütféjekben helyhezteti most már minden reménysé-

gét. E' szerint mi, intézeteinknek még mintegy a' bölesőjében, ezen óriási plá-numnál fogva, idegen földön kéntelenítte-tünk hadat viselni, mellynek kimenetele nem kétséges ugyan, hanem még alkal-masint messze vagyon. Tartunk tőle ne hogy ez igen erős próbatétel legyen egy fiatal és mindenből kimerített köztársaság-ra nézve. Tizennégy esztendőbe került, míg a' Spanyolokat tulajdon földünkről el-űzheténk; ki meri meghatározni háborúnk-nak idejét egy olly idegen földön, mellyet tőlünk természetes határok választanak, és a' mellynek erkölcsi ereje nincsen? A' Liberátor azt hitte, hogy seregével, az Ynkák földén, szabadságért, és független-ségért lángoló népre fog találni, melly vele együtt buzgón fog majd munkálódni egy ollyan ügy mellett, melly inkább az ő magáé, mint pedig a' miénk; azonban mit talált a' Liberátor? Egyenetlenséget, és versengést a' Peruiak között; ezeknek seregeik, az ottani Lámakéhoz hasonló félelemmel futottak-meg az ellenség előtt, — 's a' Perui Armada megszűnt lenni; és a' mivel még Peru valamennyire ellentáll-hat az ellenségnek, az Columbianai sereg. De vallyon hozzá kezdhetünk e ezen el-lentálláshoz a' nélkül hogy bizonyos köte-lességünket fel ne áldoznánk? viselhetünk e idegen földön hadat egyedül, midőn az a' magunk földén 14 esztendei vérontás-ban és nyomorúságban került? Vallyon vagynak e annyi segéd-kütfőink, mentek vagyunk e annyira külső és belső éllensé-gektől, hogy ezen rendszabást, munkába vehetnénk? Vallyon illy kiterjedésű ten-gerparti föld, mint a' miénk, teljességgel pusztán hagyattassék, 's szabadságunk azon veszedelemnek tétetessék e ki, hogy má-soknak szerezzünk szabadságot? Mindezek igen fontos kérdések, 's mi megsértenénk lelkiismeresünket, ha félelemnek miatta, avagy más okokból, ezeknek vizsgálásába bele nem bocsátkoznak. Mellyért is újra

elmondjuk meggyőztetésünk szerint, hogy Columbia, Peru megszabadításának egyedülvaló eszköze sem nem lehet, sem annak lennie nem szabad. Ezzel mi tulajdon bátorságunkat kockáztatnánk, 's intézeteinknek kifejlődéseket hátráltatnánk.“ (Ezután jelenvaló cikkelynek szerzője bizonyos vádat hárít-el, mellyel a' Gaceta de Columbia a' Columbianót terhelte egy cikkelyért, mellyben a' Liberator' távolléte sajnálkozással említettik, 's ezen környüllásból a' Gaceta azt láttatott melleleg következtetni, hogy a' Vice-Praesidens Santander kevés talentommal és ügyességgel bírhat). „Tudjuk (mond továbbá a' Columbiano), hogy a' Perui hadban való részvétel mellett, ezt a' fontosnak látszó indító-okot szokták felhozni, hogy Columbia maga is ellenséges megtámadtatástól tarthatna, ha Peruban a' Spanyolok felyülkerekednének. Értelmes emberek is sokan gondolkoznak e' szerint — de vallyon gondolóra vették e a' pártütések' természetét — meggondolták e hogy azok ritkán mennek hátrafelé, és hogy Peru megszabadíttatása is előbb avagy később csakugyan végre fog hajtatni? Mit félhetett eddigelé Columbia a' határatól annyira messze lévő ellenségtől? és olly ellenségtől, melly ha szinte egyes esetekben győzedelmeskedik is, utoljára csakugyan még is semmivé leszen, és a' melly híjjával lévén a' segéd-eszközöknek, szempillantásig tartó előmenetelét sem tudja annak rende szerint használni? Miként történhetnék az ellenséges megtámadtatás ez úttal könnyebben, mint a' Spanyol Vice-Királyok' idejében, a' mikor Peruban minlenek csendesen valának, 's Spanyol Ország ellen viselt hadunk a' határ-széleken da-ki mérgét? Akkor ezen részről békeségben valánk azon okból, mivel a' Perui erő csupán a' tengeren által szállíttatik Columbiába; azolta pedig semmit em hallánk a' felől, hogy mostan ez a'

mód keze ügyében lenne az ellenségnek. Vegye kezébe akárki Perunak mappáját, 's tekintse-meg azon elláthatatlan pusztákat, mellyek ezen Országot Columbianak hozzáérhető és lakó részeitől elvalasztják, azonnal meg fog győztetni róla, minémű nehézségekkel legyen egybeköttetve Perunak belsejéből ide Armadat szállítani; és ha szinte 5—6000 ember bévergődne is, vallyon millyen állapotba lenne az a' sereg megérkezésekor? Bizonyosan egy negyedrésze olvadna-le, 's az utazásbeli viszontagságok egészen elcsigáznák. Illy állapotban érkezhén a' fegyveres szélekre, készen találnák itten az ellentállásra azon hadi erőt, mellynek némelleyek Peruban kívánják hasznát vétetni. De ha megengedjük is, hogy ha Perut nem segítjük, abból magunkra háromolhatnának veszedelmek, még akkor is azt merjük állítani, hogy ha segítjük, azzal más hasonló veszedelmekre teszszük-ki magunkat. Mi a' mi függetlenségünket, sokkal bajosabb környüllállások között tudtuk megszerezni kardal, mint a' millyenek között mostan Peru vagyon; a' magunk drága áron vásárlott szabadságunkat kell tehát óltalmaznunk, nem pedig bizonyos veszedelembé rohannunk azért, hogy a' még bizonytalant elhárithassuk. Ismét elmondjuk végezetül is, hogy míg a' Perui had tart, addig a' mi seregeinknek a' határ-széleken kell fekdüniek, 's ha azt által hágják, minden lépések Politicával ellenkező áldozat, mellyet a' Philatropianak tesznek, és a' melly bennünket a' helyett hogy erősítene, még inkább gyengít.“

A' Perui újabb történetekről így szólnak még a' Londoni Ujságok f. h. 6d: „Ma reggel némelley itteni kereskedő-házak Mártz. első napjaiban indúlt leveleket vevének Callaóból és Limából, mellyeknél fogva Peruban a' kiralyi seregek' győzedelmét 's Bolívarnak megverettetését nem lehet töb-

bé kétségbe hozni. Azon czimboraság, mellynek következtében a' Callaói kastély spanyol kézre került, nem a' fekete seregek' munkája volt, hanem néhány spanyol hadi foglyoké, kik némelly olyan Portugalliai seregekkel valának szövetségben, mellyek a' la Plata' partjairól jövének, 's a' Függetleneknél vállaltak szolgálatot. A' Függetlenek Febr. 27d takarodának-ki Limaból; mellyet harmad nap mulva valami ezer Spanyol szállott-meg.

A' Perui Congressus kinevezvén Dictatornak Bolivárt, egyszersmind a' köztársaságnak Praesidensét Don Jose Bernardo Taglét, kinek, a' mint a' Decretum' szavai tartják, a' függetlenség' ügyében legtöbbet köszönhetni, — hivatalának viselésétől míg a' nevezett Dictatorság tartana, elmozdította. 'S Tagle, már akár azért, hogy hatalmától lett megfosztatásáért megneheztelt, vagy hogy már az előtt is árulásról gondolkodott, a' Spanyolokhoz átalment. — Bizonyos dolog, hogy Bolivárt a' Perui seregek mind odahagyák, és a' Spanyolok Peru nagy részének birtokában vagynak, 's Perunak megmentése vagy inkább visszafoglaltatása, egyedül a' Bolívar hathatóságától 's az ő Columbiani seregeinek vitézségektől függ.

A' Columbiani Vice-Praesidens az anglus Biztosoknak megérkezésekkel Bogotában, nekik fényes vendégséget adott. Azon alkalmatossággal nagyon magasztalák az anglus Agensek a' Columbianiaknak függetlenségek megnyerése körül bébizonyított állhatatosságokat; de beszédeikből afféle nem lehetett kivenni, mintha Anglia rövid időn meg fogná ismerni az ő függetlenségeket.

A' legújabb Londoni Ujságok a' Szanta Fe de Bogotai Státus - Ujságnak Május' 9dikéig terjedő számjaiból kivonásokat közölnek, mellyek szerint világos, hogy a' Puerto-Ricoi tengeri Kormányzó megtéve-

dett, midőn Május' 15d Madritba a' Hadi Miniszternek azt jelentette, hogy feljebb nevezett várost a' Royalisták megszállták volna, 's úgy látszik hogy Limanak ismét való megszállásával zavarta-egybe a' dolgot. — A' Bogotai Ujság azt tartja, hogy a' Callaói szerecsen Regimentet a' spanyol foglyok annak ígéretével csábították-el, hogy Platába, a' honnan jöttek vissza fognak vitetni; a' mint pedig őket az árulásra reávétték, a' spanyol zászló kiszégeztetett. Továbbá az említett Ujság előbbeni allítására utal, hogy t. i. ha a' Liberator Peruba ne menjen, eddig az rég spanyol uradalom alá esett volna vissza. Ezt csupán ő mentheté-meg az oda menetele olta történt öt rendbeli szerencsétlenségektől. Ezek között elő volt ez: Midőn Perui Generális Szanta-Cruz a' kikötők' közeit megszállotta, 's la Paz felé tartott, utána Gen. Sucre egy Columbiani sereggel Arequipánál a' partra kiszállott, hanem Szanta-Cruz vele egyesülni nem akart, 's seregeit minden viadalba bocsátkozás nélkül eresztette-szélyt, úgy hogy Gen. Sucre a' maga seregét alig tudá megmenteni; 2) Riva-Agueronak a' Perui Igazgatással való ellenkezése, és hogy ő a' Spanyolokkal kezdett alkudozni; 3) hogy a' Callaóba megérkezett Chibi segéd-sereg, Igazgatásának minden parancsolatja nélkül Coquimbóba visszavezett; 4) a' Perui hajós osztály Riva-Aguero partjára állott, 's csupán kemény feltételek mellett tért-el tőle; végre 5dik szerencsétlenség, Callaónak spanyol fondorkodas által lett elvesztése. „Ezen szerencsétlenségeknek csak egyike is elegendő lett volna arra nézve (így folytatja szavait a' többször nevezett Ujság) hogy az Orszagot semmivé tegye, 's most mind az öt is, hozzájok tudván a' mi ezelőtt 1821 olta történt, alig eszközölhették csak a' fő-városnak elvesztését. Különben a' mi seregünk, néhány Perui csapatokkal egyetem-

ben még épségben vagyón, 's előbbenita' legnemesebb tuz lelkesíti. Congressusunk olly rendszabásokhoz nyúl, mellyeknél fogva, a' hadi sereg szaporíttassék, 's Peru megmentethessék. A' spanyol ügy mellett lévőknek villongásaik a' Pastoi hegyi-kerületekben még le nem csilapíttathattak; onnan csupán Panamán keresztül vehetünk tudósításokat, 's ezek azt tartják hogy Oberster Florens Mártz. 28d a' lazasztókat Mapachico tajan jó formán megrakta."

Nagy Britannia és Irlandia.

A' Courier f. h. 5d így fejezi-ki magát, azon hírre nézve, melly, Hannoverai seregeknek Portugalliába leendő szállíttatások felől Londonban szárnyalt a' közelébb napokban: „Jól tudják Olvasójink, hogy azon hír, melly szerint a' Portugalliai Király hadi segédért folyamodott volna az anglus Igazgatáshoz, és kérése meg is adott volna, a' mult napokban néminémű figyelmet gerjesztett. Sőt némellyek még azt állítják, hogy bizonyos szerződésnél fogva kötelesek is volnánk az említett segéddel. Annyi a' dologban valóság, hogy Ő leghívebb Felsége nem egyszer, hanem többször is folyamodott Igazgatásunkhoz; de a' melly ezen tárgyban mind ekkoraig legkissebb határozást sem tett. Különben nem tudunk semmi afféle szerződést, melly Angliát illyes dologra kötelezné, 's mi egyedul arra köteleztetünk, hogy régi szövetségesünket a' Portugalliai Királyt abban az esetben védelmezzük, ha őtet idegen Hatalmasság támadná-meg, Jelenvaló eset azonban, igen kényes és bajos tárgy, 's annál fogva érett megfontolást is kíván. 'S azt talán nem is szükség említenünk, hogy azon hír, melly szerint a' Hannoverai seregek már Emdenből el is eveztek volna, merő költemény."

Hamburgi Ujság-levelek Londonból f. h. 9dikéig terjedő tudósításokat közöl-

nek. Ezek szerint a' Portugallia és Brasilia között való alludozas, melly Londonban folytattatik, már annyira ment, hogy Brazilianak az Anyaországtól való függetlensége' forma szerint való megismerését, csupán a' Portugalliai királyi székben való örökösödés felett támasztott nehéz kérdésnek meghatározása hátráltatja.

A' Sandwich szigetek Királynéja mejj-beli gyuladásban megholt. A' Király, ki maga is beteg, reá hagyá magát vétetni, hogy itten, Országának szokását, melly azt hozza magával, hogy feleségének esontjait magánál tartsa, ne kövesse; mellyért az, alkalmasint az itteni mód szerint fog eltakaríttatni.

Lord Byronnak holtteste, égettborba tétetvén épségben megmaradott, 's Londonban közönséges nézésül kitétetett. Testvér hűgának kívánsága szerint a' test a' familia' temetkező boltjába és nem a' Westminsterbe fog nyugodalomra tétetni.

Több Londoni Ujság-levelek mondják, hogy Ő Felsége éppen nem szándékozik ezen a' nyáron Német Országba és különösen Carlsbadba utazni, sőt inkább jobbara Windsorban fog mulatni, 's Brightonba is csak rövid látogatásokra megy.

Generális Ballesteros ez idő szerint egy Cádiz alatt fekvő franczia hajón tartózkodik. A' nevezett városból ellenségei miatt ment-el, 's midőn azt tanácsolták volna neki hogy menne Cádizba, azt felelte, hogy ottan még nagyobb veszedelemnek lenne kitétetve.

A' Perui köztársaságnak volt Praesidense Riva-Aguero Londonba megérkezett.

Franczia Ország.

Telegraphusi jelentés hozta a' hírét Párizsba, f. h. 12d, hogy a' Würtenber-

gi Király, Gróf Teck nevezet alatt, Marseillebe megérkezett, hol a' tengeri ferdőket szándékozik használni.

A' Quotidienne ez előtt néhány nappal a' Toulonsei Érseknek egy levelét közölte, mellyben ez a' Belső-Miniszternek abbeli rendelése ellen protestál, melly szerint minden Seminariumbeli és nevelő Intézeteknél hivatalt viselő Papok az 1682-diki (a' gallicana Ekklesia szabadságait illető) ismeretes czikkelyeket írják-alá, 's az Érsek egyszersmind az egész Papságot arra kéri, hogy az említett rendszabást ollybá vegyék, mintha nem is tétetett volna. A' Quotidiennének felelő Redactora ezen levélnek béiktatásáért, mint a' melly a' törvények ellen engedetlenségre készíti az embert, f. h. 29dikére törvény elébe idéztetett.

Spanyol Ország.

Az adósságok' eltörlésére állított Spanyol Országi új intézetekről így ír az Etoile: „Az eltörlő kaszszak számára rendelt jövedelmeket a' közönséges kincstártól egészen különvaló Biztosság kormányozza; úgy hogy e' szerint a' kincstár megszorúlhat a' nélkül hogy általa a' kaszszaknak munkássága akadályoztatnék. Ezen jövedelmek, mellyek legbizonyosabbak a' Státusban, 35 féle neműek, 's 63 millió Reálra mennek, úgy hogy a' summa még nevedhetik is. Nevezetesebbek közöttök: az Ország ön-bányáji, az Almadai kéneső-bányák, és a' Rio Tintói réz-bányák, mellyeknek öszveséges jövedelmek többre megy 15 millio Reálnál; a' korona adományai jövedelmének és a' tőlők járó tizednek fele, a' mikor ezek örökösödés által új birto-
kosra szállanak, melly 3 millióra telik; a' megüresült Majoratusi jószágok jövedelmének fele, melly 2 millióra megy; a' négy Katona-rendnél megüresült hivatalokból

béjövő haszonnak fele, melly 2 1/2 millióra tétetik; a' megüresült és üresedésbe menő egyházi tisztségeknek két esztendei jövedelme az 1818 Jún. 6d költ Bullának értelméhez képest, 6 millió; a' most nevezett tisztségeknek egy esztendei jövedelme, ha azok két esztendei megüresedés után valakinek adatnak, 6 millió; egyházi javakból, 's a' négy Katona-Rend Nagymestereinek jövedelmekből jön-bé 6 1/2 millio; a' közönségek jövedelméből 5 millió; a' különféle Bullák jövedelmének fele 2 1/2 millió 's a' t. Ezeken kívül korona-javakból 's világi Papok jószágából béveszen a' kaszsa legalább is 100 millio Reált. Ehez járul még, hogy utóbbi Febr. 4dike olta semmi fizetést sem tartozott tenni, 's minden jövedelmeiből csupán a' Jún. 3od telő belső adósságokat fizeti mostanában.“

A' Cádixi egészségre ügyelő Junta tudtára adta a' kereskedőségnek, hogy az Antillákról, a' Mexicói tenger-öbölből és a' Terra Firmáról jövő hajókra tett tilalom, a' New-Yorkból, Philadelphiából és Baltimoréból jövőkre is kiterjesztetik mivel a' sárga hideg mind ezen vizeken közönséges járván nyavalya.

Portugallia és Brasilia.

A' Portugalliai Király 30 esztendei időre a' Lisbonai Bankot újra felállította. Ez az intézet Ő Felségének különös védelme alatt áll-fenn. Törvényeinek egyik czikkelye azt tartja, hogy az Actiak, ha azok olyan Hatalmasságoknak jobbágyaié is, mellyekkel Portugallia hadat visel, csonkúlást még sem szenvedhetnek.

Rio de Janeiróból Május' 3d indult levelek szerint, azon kikötőben négy francia hadi hajók feküvének. Egy línea hajó Május' elsőjén érkezett. Öszveséggel vagynak a' Brasiliai tengerpart körül nyolcz:

francia hadi hajók; a többiek a csendes tengerre szállottak.

Két Sicziliák Királysága.

Nápolyi tudósítások szerint a Szaler-nói kir. Herceg, Császári Fő Herczegaszony hitvesével m. h. 28d a' nevezett városba szerencsésen megérkezett.

Hollandiai Királyság.

Jún. 23d Ő Felsége a' Király meglátogatta a' Bouilloni Herczégnek fő-városát, 's reménységet nyújtott arra nézve, hogy a' nagy Gottfriednek Jerusálem meghódíttatójának és első Királyának egy kőszikla' tetején építettett, még mostan is meglévő vára, jobb karba hozattassék. Melly iránt a' királyi parancsolat, a' lakosoknak nagy örömökre csakhamar meg is érkezett.

Helvétziai Szövetség.

Az idei ország-gyűlése Berna városában f. h. 5d szokott szertartásokkal nyitott-meg. Müllinen, a' Praesidens ez alkalmatossággal beszédet tartott, mellyre a' hit letétel következett.

Ő Szentsége Sweitzer Gárdájának újabbi elszerkeztetése már csupán a' helybehagyás híjjával vagyon. A' nevezett Gárdának 200 főre való szaporítása iránt javaslat tétetett minden Catholicus Státusoknak.

A' Badeni és Schinznachi feredőkben nevezetes változtatások tétetnek azzal, hogy ezen orvosló vizek ezentúl az azokkal élni kívánóknak lakásaikba is, nagy gondossággal elvitettethetnek.

Július 22d a' Státus - papiro-sainak közép-árrok:

Státus Kötelező levele 5 pCtmal Conv. P. 93 13/16
Ugyan az 2 1/2 p Ctmal Sorsvonásos Költsön 1820-ról C. P. Ugyan az 1821 ről 100f. C. P. Bizonyítás 1821d. Költsönről ftért Conv. P. Bècs Városi Bankó Obligatiók 2 1/2 p Ctmal 100 for. C. P. 249 7/8 for. V. Czban. 1 Bnnk Actia 1115 for. C. P. Cs. Arany —

A' Gabona négy fő nemeinek árrok általjában Júl. 12d — 17d.

(Mérőjét garasra számlálva V. Czban.)

	Búza.	Rozs.	Arpa.	Zab.
Bécsben Júl. 13d	126	50	46	41
— Júl. 17d	129	53	47	41
Stockerauban Júl. 12d	120	53	—	31
Fischamenden Júl. 13 és 15d	80	44	29	31
Nagy Enzersdorfon Júl. 14d	117	52	31	31

Magyar Ország.

A' Hazai Tudósítások szerint minekutána Ő Cs. K. Felsége Nagy Mélt. Cróf Dénesfalvi Cziráky Antal Urat, a' Nagy Mélt. kir. Magyar Udvari Kamarának Vice-Praesesét, Szent István Apostoli Magyar Király Rendének Commendátorává, és Mélt. Szögyéni Zsigmond Urat, a' Mélt. Királyi Törvényes Táblának Elölülőjét ugyan azon Rendnek Vitézévé kegyelmesen kinevezni méltóztatott volna; Ő Cs. K. Fő Herczége az Ország' Nádor - Ispánja, különös királyi megbízás mellett Budán a' Királyi várban f. eszt. Jún. 27d, azon jeles Rend többi tagjainak jelenlétekben az új tagokat szokott mód szerint felesket-

tetvén, innepi szertartással nekik Ő Cs. K. Felségének nevében a' Rendnek jegyeit általadni méltóztatott.

Ő Cs. K. Fő Herczagsége az Ország' Nádor-Ispánja, a' Fő Herczegnével, valamint a' Szakszóniai-Hildburghauseni Örökös Herczeggel és Herczegnével, mint sógorával f. h. 9d Bécsből Al-Csútra Ő Cs. K. Fő-Herczagségének Uradalmába megérkeztek.

Budáról f. h. 5d Ferdinand Kir. Fő Herczeg, Magyar Országi Hadi Fő Kormányzó, a' Katonaság' vizgálására, Kassa felé megindult.

Pozsonyban a' T. N. Vármegye közgyűlésében Jún. 3od előterjesztetett, hogy Ő Cs. K. Felsége Tek. Olgyai Olgyay Zsigmond Urat, ezen Ns. Megyének Vice-Ispánját, a' Nagy-Szombati Dunán innen lévő Kerületi Törvényes Tábla Assessorává nevezni méltóztatott. Ennek következésében Gróf Pálffy Leopold Ő Exclja, T. N. Pozsony Vármegyének Fő-Ispánja, ideiglen Tek. Kis-Jókai Takács Gáspár Urat, eddig volt Fő Notáriust méltóztatott Vice-Ispánná nevezni; helyébe pedig Fő-Notáriussá Galanthai Fekete Ignác Urat, ki eddig első Vice-Notárius volt; ennek helyébe ismét Nyéki Németh János Urat. Hasonlóképen, mivel a' Külső Járásban Thebery Úr meghalt, helyette Vice Szolga-Bíróvá, Fő Szolga-Bírói titulussal Marsovszky Kamil Urat; valamint a' Hegyen túl lévő Járásban Motesiczky István Urat, becsületbeli Fő Szolga-Bíróvá. Archiváriusá tétetett Olgyai Olgyay Gáspár Úr, második Vice-Notáriussá Benefai Bacsák Lajos Úr, Vice-Archiváriussá Földes Joachim Úr.

T. N. Varasd Vármegyében örökös Fő-Ispáni hivatalának viselésétől magát még életében felmenteni kívánta Nagy Mélt. Mo-

nyorokeréki Gróf Erdődy József Státus és Conferentias Miniszter; erre nézve Ő Cs. K. Felsége ezen Ns. Megyének Administratorává Mélt. Erdődy György Urat, cs. k. Kamarást, a' Baváriai Erdem-Rendnek és Máltai Rendnek Vitézét méltóztatott kinevezni, a' ki f. eszt. Majus' 24d ezen Fő-Ispáni Helytartó hivatalába fényes pompával bévezettetett.

Pesten f. h. 15d rövid de fájdalmas betegségében, életének 56d esztendejében meghalt Mélt. Gróf. Stokhammer Vilhelmina Aszszony, Mélt. Komori Bárá Bedekovics Nep. János Úrnak, cs. k. Kamarásnak, a' Varasdi Regementben Major-nak hitvese. Hideg tetemei ugyan Pesten a' fő Plebánia kriptájába illendő gyászos tisztelettel eltakarítottak, és érette a' halotti isteni-szolgalatok f. h. 16d ugyan azon templomban, számos Uraságok' jelenlétében tartattak.

Selmeczen Jún. 10d estve, nagy széllel és égi háborúval lecsapott a' menykő több helyeken, nevezett szerint Windschachton's ott a' Plebánia templomnak fedelét meggyújtotta. A' láng a' mellette lévő, egykori Hieronimitánusok' klostromába is belekapott, a' hol a' Bányászi-kereskedésnek Cancelláriája, Archivuma, a' Plebanus' lakása, és a' nemzeti Iskolák vannak; csak Mélt. Bárá Révay Nep. János Úrnak, mint Fő Kamarai Grófnak jelenléte, és buzgó szorgalmaztatása vitte végbe, hogy több épülete a' tűz el nem terjedett, 's hogy ezek is be nem égtek.

Privigyében Jún. 15d déltájban, éppen olyan háznál, hol ezelőtt 74 esztendővel hasonló gyűladás támadott, kiűtött a' tűz, és két óra alatt 176 házat, 90 pajtát megemésztett. Minthogy a' tűz a' piacon kezdődött, a' Mező-városnak jobb részét semmivé tette.